Overweging in de Paaswake : 4 april 2026

Evangelie.
Het evangelie wordt gelezen vanuit de blik van Maria Magdalena.
Ik was er bij, toen ze Jezus doodden; wij vrouwen keken samen vol afschuw toe hoe het ondenkbare voor onze ogen gebeurde. We zagen hoe ze hem begroeven: haastig, want de zon begon al achter de horizon te zakken, het begin van de sabbat inluidend. We zaten samen die dag, roerloos, zwijgend. Volkomen lamgeslagen.
Toen de sabbat voorbij was, kwam ik in beweging. We moesten iets doen. We moesten terug naar het graf om zijn lichaam te zalven.
We gingen op weg en droegen de grote waterkruiken tussen ons in, om zijn gehavende lichaam te wassen voor we het zouden zalven. Heel de weg hadden we gesproken over hoe we de steen van de ingang zouden rollen.
Toen we dichtbij waren, zagen we dat de steen al weg was. we tuurden door de opening in het graf en daar, binnen in het graf, zat een jongeman in een glanzend witte mantel.
'Wees niet bang', zei hij. 'Hij is hier niet. Hij is opgewekt. Ga naar zijn leerlingen en vertel hun dat Hij voor hen uitgaat naar Galilea'.
We keerden ons om en renden weg om het te gaan vertellen…

Overweging
Als overweging wil ik het verhaal van Maria Magdalena verder lezen:
Helemaal overstuur kwamen we aan bij Petrus en de anderen. Nu hadden ze ook nog zijn lichaam gestolen! De schok was genoeg om Petrus uit zijn lijden op te schrikken. Ze renden met mij terug om het lege graf te zien.
Ze waren er eerder; hun benen zijn langer dan de mijne. En ze zagen dat alles zo was, zoals ik het verteld had. Toen Petrus weer vertrokken was, stond ik nog even bij het graf, verblind door tranen en overspoeld door verdriet en vermoeidheid. Opeens zag ik weer de jongeman en bij hem nog een man.
'Waarom huil je?', vroegen ze.
Ik opende mijn mond, toen een stem achter me dezelfde vraag stelde: 'waarom huil je?
Ik stamelde wat, ik kon niet meer dan wat brabbelen en snotteren over 'mijn Heer' en 'zijn lichaam' en 'het was weg' en 'ik weet niet waar' en 'ik wist niet wat ik moest doen'.
Hij wachtte tot ik wat tot rust was gekomen en zei toen maar één woord: Maria!
De Goede Herder had mij bij de naam genoemd en met elke vezel van mijn lichaam herkende ik zijn stem.

Later vroegen de mensen mij hoe ik het zo zeker wist dat Hij het was; en: 'wat zei Hij tegen je?'
Hij zei 'Maria', antwoordde ik hun.
'Is dat alles? Zei Hij nog meer?' Ze leken dan een beetje teleurgesteld.
Maar ik was dat niet. Geen moment. Het was genoeg…..
Ik kon opstaan en verder gaan… op Zijn weg.

Sta Op, zegt Hij ook tegen ons. Sta op tegen onrecht
Sta op voor medemenselijkheid. Sta op en sta bij.

Samen kunnen wij stapjes zetten om mensen in hun kracht te zetten
om mensen in hun waarde te laten; om mensen écht te zien, om onze aarde te beschermen.
Zo kan het Licht van Pasen doorbreken in onze eigen, kleine wereld
en hopelijk ook in de grote wereld om ons heen. Amen.